

Vianočný dar

Ján 1,9-12: „Bolo však pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka prichádzajúceho na svet. Bolo vo svete a svet Ním povstal, ale svet Ho nepoznal. Do svojho vlastného prišiel, a Jeho vlastní Ho neprijali. Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno.“ 24.12.2020
Štedrý večer
ecav.rankovce.sk

Malé dievčatko ozdobovalo krabičku so svia-točným baliacim papierom, aby ju mohlo položiť pod vianočný stromček. Peňazí v dome nebo-lo nazvyš, a tak ju otec vyhrešil, že minula všetok drahý baliaci papier.

Na ďalší deň boli Vianoce. Rozžiarené dievčatko podalo hrdo svojmu otcovi darček. „*Ocko, toto je pre teba,*“ povedala. Otec otvoril krabičku, no ne-bolo v nej nič. Vyčítavo na ňu pozrel a prísne po-vedal: „*Ty nevieš, že ak chceš dať niekomu darček a potešiť ho, tak sa predpokladá, že v krabičke nie-čo nájde?*“

Dievčatko sa pozrelo so slzami v očiach na otca a povedalo: „**Ocko, ale táto krabička nie je prázd-na. Naplnila som ju celú pusinkami iba pre teba.**“

Otec zostal zaskočený a zároveň očarený jej nápadom. Cítil sa veľmi zahanbene. Silno ju objal a prosil o odpustenie.

Po celé roky si muž opatroval túto krabičku pl-nú bozkov vedľa svojej postele. A vždy, keď sa cítil smutný a opustený, otvoril malú krabičku a myslel na lásku, ktorú do nej jeho dievčatko voľakedy dávno vložilo.

Každoročne si na Štedrý večer vo svojich kosto-loch spomíname na ten najkrajší dar, ktorý sme dostali od Pána Boha. Aspoň ho tak nazývame. Nestal sa nám ale už nejakou všednosťou, obyčaj-nou vecou? Niečím, čo vlastne uprostred všetkého toho vianočného zhľuku, sme už prestali vidieť?

Niekedy mám pocit, že všetkou tou ozdobou, vianočnými stromčekami, dekoráciami a vyumel-kovanosťou zakrývame a potláčame tú skutočnú nádheru a krásu, ktorá je podstatou Vianoc.

Ten skutočný, jedinečný vianočný príbeh nám hovorí, že Slovo sa stalo telom. Boh sa stal člove-kom! Božie dieťa prišlo na svet! Syn Boží sa nám narodil! **V malej dedinke Betlehem začal jeden z najzáračnejších, najpremyslenejších, najdoko-nalejších a najdrahších projektov na pomoc a zá-chranu človeka.**

Ján to opisuje slovami: „**A slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.**“ (J 1, 14).). Narodil sa ako mnoho iných detí tejto zeme. V bolesti, stra-chu a chudobe plakal tak, ako každé iné dieťa. A bol zavinutý do plienok, neskôr obrezaný, pred-stavený Bohu. Učil sa chodiť a hovoriť, poznával tajomstvá Tóry a židovského náboženstva. Plakal i

smial sa, poslúchal svojich rodičov a tiež im uro-bil vrásky na čele – ako každé ľudské dieťa. Toho Boha, ktorého sa učil poznávať v Tóre a vďaka ktorému prežil židovské Bar micva, volal svojím Otcom. Zakúsil Jeho útechu a volal k Nemu vo svojej núdzi a strachu. Bol milovaný i nenávide-ný, prijímaný i vyhostený na okraj spoločnosti, pomazaný i bičovaný.

Náš rozum sa veľakrát pýta: *Toto je ten Boh, o ktorom sa toľko hovorí na Vianoce?* Rozmýšľa: *Ak toto Božie dieťa je ten dar, prečo vyvoláva toľko rozporuplnosti a otázok?* A náš rozum si aj odpo-vedá: „*To je nezmysel a len jedna z rozprávok a príbehov, ktoré znejú na Vianoce.*“ A k tomu sa pridáva naša hrdosť, ktorá pri pohľade na „sku-točný príbeh Vianoc“ konštatuje: „*To je smiešne! Vraj Boh, ktorý sa narodil v maštali!*“ Pridáva sa strach, ktorý hovorí: „*Nie je to nič iné, len život plný bolesti, ktorý sa skončí smrťou!*“ A opatrnosť nám radí: „*Je ľahkomyselné tomu veriť doslovne*“ A naša životná skúsenosť potvrdzuje, že tento príbeh je vlastne nezmyslom. Ako by sa Boh mo-hol stať človekom?

No v ústrety tomu všetkému stojí Láska, ktorá prichádza napriek všetkej našej pochybnosti a vkladá nám do rúk ten najdrahší dar – svoj život. A viera tento dar prijíma s vďačnosťou. Kladie si ho na srdce a šepká: „*Ďakujem!*“ Ďakujem za dar Lásky, položený v jasličkách v Betleheme. Lásky, ktorá nepočíta, neúčtuje. Rešpektuje človeka so všetkými jeho danosťami i slabosťami. Nepýta sa, či sa to oplatí, alebo nie, či to vyjde, alebo zlyhá. Ani si nekladie otázku: „*Co tým získam, čo z toho budem mať.*“ Myslí iba na jediné: *Nech sa deje čo sa deje, zachránim človeka.*

To sú Vianoce.

Prajem všetkým nám, drahí a milovaní bratia a sestry, aby sme s úžasom hľadeli na dar Vianoc, na dar v betlehenských jasličkách. Aby sme s vierou odpovedali Ďakujem. A vždy, keď sme smutní a plní starostí, s s vďačnosťou mysleli na Lásku, ktorá nám bola daná v betlehenskom die-ťati. Pretože aj tohtoročné Vianoce sú nádher-ným dôkazom tejto Božej lásky v našom živote.

Myslíme na vás v našich modlitbách a kladie-me vás do Božej láskavej opatery a milosti. Pán Boh nech je s vami. Amen.